

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2003

Utgiven i Helsingfors den 29 december 2003

Nr 1195—1201

INNEHÅLL

Nr		Sidan
1195	Lag om ändring av 14 § ordningslagen	4007
1196	Lag om Senatfastigheter	4008
1197	Lag om riksdagens tjänstemän	4010
1198	Lag om ändring av lagen om statens revisionsverk	4025
1199	Lag om ändring av lagen om arbetsdomstolen	4026
1200	Riksdagens beslut om ändring av reglementet för riksdagens kansli	4028
1201	Riksdagens beslut om ändring av 8 § instruktionen för statsrevisorena	4030

Nr 1195

Lag

om ändring av 14 § ordningslagen

Given i Helsingfors den 19 december 2003

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i ordningslagen av den 27 juni 2003 (612/2003) 14 § 1 mom. 2 punkten som följer:

14 §

Hunddisciplin

För bevarande av allmän ordning och säkerhet skall ägaren eller innehavaren av en hund

motionsslingor eller andra likande löparbanor okopplad och inte alls ut på allmänna badstränder, på områden reserverade som lekplats för barn, på torg under torgtid, i skidspår som iståndsatts för allmänt bruk eller på idrottsplaner, om det inte är särskilt tillåtet,

2) se till att hunden inte kommer ut på

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2004.

Helsingfors den 19 december 2003

Republikens President

TARJA HALONEN

Inrikesminister *Kari Rajamäki*

LM 124/2003
FvUB 5/2003
RSk 34/2003

Nr 1196

L a g**om Senatfastigheter**

Given i Helsingfors den 19 december 2003

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Administrativ ställning

Senatfastigheter är ett statligt affärsverk som är verksamt inom finansministeriets förvaltningsområde.

På Senatfastigheter tillämpas lagen om statliga affärsverk (1185/2002), om inte något annat bestäms i denna lag.

2 §

Verksamhetsområde och uppgifter

Senatfastigheter skall producera och utveckla lokalservice och andra tjänster med nära anknytning till den främst för statliga ämbetsverk och inrättningar samt sköta den fastighetsförmögenhet som är i dess besittning.

Senatfastigheter får bedriva verksamhet utomlands enligt vad finansministeriet bestämmer.

Senatfastigheter skall ha beredskap att sköta sina uppgifter också under undantagsförhållanden enligt vad finansministeriet och, i fråga om försvarsfastigheter, försvarsministeriet bestämmer. Senatfastigheter skall dessutom i fråga om försvarsfastigheter och dessa fastigheters lokalservice följa försvarsministeriets säkerhetsföreskrifter.

3 §

Rätt att förvärva aktier som hör till statlig fastighetsförmögenhet

Med avvikelse från vad som föreskrivs i 3 § lagen om statliga affärsverk har Senatfastigheter rätt att förvärva sådana aktier som avses i 3 § lagen om rätt att överlåta statlig fastighetsförmögenhet (973/2002).

4 §

Upptagande av lån och beviljande av borgen

Med avvikelse från vad som föreskrivs i lagen om statliga affärsverk får Senatfastigheter med riksdagens samtycke bevilja borgen för lån som upptas av ett sådant till affärsverkskoncernen hörande aktiebolag som ensamt eller tillsammans med något annat bolag kontrollerar ett annat fastighetsbolag, samt för lån som upptas av dess intressebolag.

Senatfastigheter får inom ramen för samtycke som riksdagen givit i samband med behandlingen av statsbudgeten bevilja lån till ett sådant dotterbolag eller intressebolag i aktiebolagsform som hör till samma affärsverkskoncern som affärsverket. Genom förordning av statsrådet kan vid behov utfärdas närmare bestämmelser om förutsättningarna för långivning och lånevillkoren.

För borgen som beviljats för långfristiga lån som upptagits av affärsverkets dotter- och

intressebolag uppbärs till staten en borgensavgift enligt 5 § 3 mom. lagen om statliga affärsverk. För lån som beviljats av Senatfastigheter uppbärs inte borgensavgift.

5 §

Vissa besittningsöverföringar och besittningsöverlåtelse

Med avvikelse från vad som föreskrivs i 14 § 3 mom. lagen om statliga affärsverk skall finansministeriet, när enskilda fastighetsförmögenhetsobjekt eller fastighetsförmögenhetskomplex, vars gängse värde är högst tre miljoner euro, överförs i Senatfastigheters besittning eller från Senatfastigheter till statens budgetekonomi, besluta om överföringen.

6 §

Särskilda bestämmelser

Utöver vad som föreskrivs i lagen om rätt att överlåta statlig fastighetsförmögenhet får sådan fastighetsförmögenhet i Senatfastigheters besittning som hyrts ut till försvarsmakten inte överlåtas utan försvarsmaktens samtycke, om inte statsrådet i enskilda fall beslutar något annat.

7 §

Närmare bestämmelser

Genom förordning av statsrådet kan utfärdas närmare bestämmelser om styrelsens

Helsingfors den 19 december 2003

sammansättning, uppgifter och beslutanderätt, verkställande direktören samt styrelsemedlemmarnas och revisorernas arvoden och om verkställigheten av denna lag.

8 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2004.

Genom denna lag upphävs lagen den 18 december 1998 om Statens fastighetsverk (1052/1998) och lagen den 21 december 2000 om ändring av namnet på Statens fastighetsverk till Senatfastigheter (1209/2000).

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

9 §

Övergångsbestämmelser

Uppgifter som föreskrivs i lagen och förordningen om Statens fastighetsverk och med stöd av dem samt Senatfastigheters rättigheter och skyldigheter övergår när denna lag träder i kraft på Senatfastigheter enligt denna lag.

Senatfastigheters personal övergår i anställning hos Senatfastigheter enligt denna lag och behåller sina rättigheter och skyldigheter enligt den tidigare anställningen.

Överlåtelseskatt skall inte betalas för sådana överlåtelse till Senatfastigheter mellan den 1 januari 2004 och den 31 december 2006 som grundar sig på upplösning av helt statsägda fastighetsaktiebolag i Senatfastigheters besittning.

Republikens President

TARJA HALONEN

Finansminister *Antti Kalliomäki*

Nr 1197

L a g**om riksdagens tjänstemän**

Given i Helsingfors den 19 december 2003

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

I denna lag föreskrivs om riksdagens tjänstemän och tjänsteförhållanden, anställningsvillkoren för tjänstemännen och tryggnade av arbetsfreden.

Ett tjänsteförhållande är en offentligrättslig anställning där riksdagen är arbetsgivare och tjänstemännen den som utför arbetet.

Denna lag tillämpas inte på riksdagens justitieombudsman och biträdande justitieombudsmän.

2 §

Syftet med denna lag är att säkerställa att riksdagens och dess ämbetsverks uppgifter sköts och att trygga tjänstemännens rättigheter i förhållande till arbetsgivaren.

Riksdagens ämbetsverk är riksdagens kansli, statsrevisorernas kansli och riksdagens justitieombudsmans kansli samt statens revisionsverk som finns i anknytning till riksdagen.

TKF 1/2003
FvUB 10/2003
RSk 41/2003

2 kap.

Inrättande, överföring, indragning och ändring av tjänster

3 §

Tjänster vid riksdagens kansli, statsrevisorernas kansli och riksdagens justitieombudsmans kansli samt tjänsten som generaldirektör vid statens revisionsverk inrättas, indras och ändras genom beslut av riksdagens kanslikommission (*kanslikommissionen*). Övriga tjänster vid statens revisionsverk inrättas, indras och ändras genom beslut av revisionsverkets generaldirektör.

När en tjänst inrättas bestäms tjänstebemärningen och lönen. Samtidigt kan det beslutas att den arbetstid eller arbetsmängd som sammanhänger med tjänsten bestäms enligt särskilda grunder.

4 §

Tjänster kan inrättas inom ramen för löneanslagen.

Följande tjänster får inte inrättas, indras eller tjänstebemärningen ändras, om inte varje tjänst specificerats i statsbudgeten:

1) vid riksdagens kansli: tjänsterna som riksdagens generalsekreterare, riksdagens biträdande generalsekreterare, riksdagens förvaltningsdirektör, riksdagens lagstiftningsdirektör, utrednings- och informationsdirektör och direktör för internationella enheten,

2) vid statsrevisorernas kansli: tjänsten som kanslichef,

3) vid riksdagens justitieombudsmans kansli: tjänsten som kanslichef, samt

4) vid statens revisionsverk: tjänsten som generaldirektör.

5 §

En tjänst kan överföras till en annan enhet vid samma ämbetsverk än den som den har inrättats vid och en tjänst som inte specificerats i statsbudgeten kan även överföras till något annat ämbetsverk vid riksdagen. Om tjänsten inte är vakant kan den överföras endast med tjänstemannens samtycke.

3 kap.

Utnämning och behörighetsvillkor

6 §

I grundlagen föreskrivs om de allmänna utnämningsskolorna.

Den som utnämns till tjänsteman skall ha fyllt 18 år. Till tjänsteman kan också den som har fyllt 15 år och fullgjort sin läroplikt utnämnas, om detta kan anses lämpligt med tanke på en behörig tjänsteutövning.

Vid utnämning får ingen utan fog särbehandlas på de grunder som nämns i 16 §.

7 §

En förutsättning för utnämning till en tjänst är ett offentligt ansökningsförfarande, om inte något annat bestäms i denna lag. Ansöknings tiden är minst 14 kalenderdagar.

Den som beslutar om utnämningen kan av grundad anledning förlänga ansökningstiden, besluta om ett nytt ansökningsförfarande eller bestämma att tjänsten inte tillsätts. När ett nytt ansökningsförfarande offentliggörs skall det anges om tidigare ansökningar beaktas.

Till en tjänst som har utlysts offentligt kan endast en sådan person utnämnas som sökt tjänsten skriftligt inom utsatt ansökningstid och vid den tidpunkten uppfyllt behörighets-

villkoren. Till ansökan skall fogas uppgifter om sökandens behörighet. De språkkunskaper som krävs kan också visas efter ansöknings tiden utgång, om detta inte fördröjer behandlingen av ärendet.

Av särskilda skäl kan en person som uppfyller behörighetsvillkoren utnämnas till en tjänst utan offentligt ansökningsförfarande.

8 §

En tjänsteman kan utnämnas för viss tid eller annars tidsbegränsat, om arbetets art, ett vikariat, interimistisk skötsel av uppgifter som hör till en vakant tjänst eller praktik förutsätter ett tjänsteförhållande för viss tid. Tjänstemannen utnämns då inte till en tjänst utan till ett tjänsteförhållande för viss tid.

En tjänst kan tillsättas för viss tid eller annars tidsbegränsat om tjänstens art eller ämbetsverkets verksamhet av grundad anledning kräver det.

Av grundad anledning kan en utnämning med stöd av 1 mom. med avvikelse från 7 § 1 mom. ske utan offentligt ansökningsförfarande.

9 §

Den som utnämns till en tjänst som specificeras i statsbudgeten eller till ett tjänsteförhållande för viss tid för att sköta uppgifter som hör till en sådan tjänst skall vara finsk medborgare.

10 §

I riksdagens arbetsordning (40/2000) föreskrivs om val av riksdagens generalsekreterare. Kanslikommissionen beslutar om utnämning till andra tjänster och tjänsteförhållanden för viss tid vid riksdagens kansli för vilka särskilda behörighetsvillkor finns angivna i reglementet för riksdagens kansli (320/1987). Riksdagens generalsekreterare beslutar om utnämning till övriga tjänster och tjänsteförhållanden för viss tid vid riksdagens kansli.

Statsrevisorerna utnämner tjänstemännen vid statsrevisorernas kansli.

Riksdagens justitieombudsman utnämner tjänstemännen vid riksdagens justitieombudsmans kansli.

Riksdagen väljer generaldirektör för statens revisionsverk. I riksdagens arbetsordning

föreskrivs närmare om valet. Generaldirektörens mandattid är sex år. Mandattiden fortgår tills mandattiden för nästa generaldirektör börjar. Den som valts till tjänsten befrias från skötseln av sin statliga tjänst eller sin tjänst vid riksdagen för den tid han eller hon är generaldirektör.

Generaldirektören för statens revisionsverk utnämner övriga tjänstemän vid revisionsverket.

Beslut om utnämning av en tjänsteman fattas på föredragning.

11 §

I fråga om de särskilda behörighetsvillkoren för tjänstemän gäller utöver denna lag bestämmelserna i reglementet för riksdagens kansli, i instruktionen för riksdagens justitieombudsman (209/2002), i arbetsordningen för statsrevisorernas kansli respektive i arbetsordningen för statens revisionsverk.

Behörighetsvillkor för generaldirektören för statens revisionsverk är för tjänsten lämplig högre högskoleexamen, god förtroendet med offentlig ekonomi och statsförvaltningen samt i praktiken visad ledarförmåga och erfarenhet av ledarskap.

12 §

Tjänstemän vid riksdagen, med högre högskoleexamen som särskilt behörighetsvillkor, skall ha utmärkta muntliga och skriftliga kunskaper i finska eller svenska samt nöjaktiga muntliga och skriftliga kunskaper i det andra språket.

Utmärkta muntliga och skriftliga kunskaper i finska och svenska krävs för en tjänst där den huvudsakliga uppgiften är att

- 1) översätta handlingar som nämns i 51 § grundlagen till svenska,
- 2) översätta andra än i 1 punkten avsedda handlingar med anknytning till riksdagens arbete till svenska eller finska,
- 3) bereda riksdagens svar och skrivelser på svenska, eller
- 4) tolka i plenum och vid utskottssammanträden.

Kanslikommissionen kan föreskriva undantag från behörighetsvillkoren i 1 och 2 mom. i fråga om kunskaper i finska och svenska, om arbetsuppgifterna förutsätter det eller om fördelningen av de arbetsuppgifter i

riksdagen och dess ämbetsverk som förutsätter användning av olika språk möjliggör det eller om det finns andra särskilt vägande skäl för undantag. Kanslikommissionen kan också av särskilda skäl bevilja dispens från kraven på språkkunskaper.

Kanslikommissionen beslutar om kraven på kunskaper i finska och svenska för andra tjänstemän än de som avses i 1 och 2 mom.

I lagen om de språkkunskaper som krävs av offentligt anställda (424/2003) och i statsrådets förordning om bedömning av kunskaper i finska och svenska inom statsförvaltningen (481/2003) föreskrivs hur kunskaper i finska och svenska skall visas.

13 §

Den som föreslås bli utnämnd till en tjänst som specificeras i statsbudgeten eller till ett tjänsteförhållande för viss tid för att sköta uppgifter som hör till en sådan tjänst skall före utnämningen lämna uppgifter om sin näringsverksamhet, sitt ägande i företag och annan förmögenhet samt för sina uppdrag utanför tjänsten, sina bisysslor enligt 23 § och sina andra bindningar som kan påverka bedömningen av hans eller hennes förutsättningar att sköta uppgifterna. En tjänsteman skall utan dröjsmål anmäla ändringar i dessa uppgifter och korrigera konstaterade bristfälligheter samt på begäran lämna nya uppgifter.

De uppgifter om en persons ekonomiska ställning som har lämnats till en myndighet skall hemlighållas.

Kanslikommissionen meddelar närmare föreskrifter om lämnande av uppgifter.

14 §

En förutsättning för utnämning till en tjänst eller ett tjänsteförhållande för viss tid är att den som skall utnämnas, på begäran av ämbetsverket i fråga, lämnar sådana uppgifter om sin hälsa som är relevanta för skötseln av tjänsteförhållandet samt dessutom vid behov genomgår kontroller och undersökningar för bedömning av saken. Kostnaderna för kontrollerna och undersökningarna betalas av vederbörande ämbetsverk vid riksdagen.

15 §

I ett utnämningsbeslut kan det bestämmas att tjänsteförhållandet under en provotid på

högst sex månader kan hävas av såväl arbetsgivaren som tjänstemannen. Tjänsteförhållandet får dock inte hävas på de grunder som nämns i 16 § eller annars på osakliga grunder.

Vad som föreskrivs i 1 mom. gäller inte tjänster som specificeras i statsbudgeten.

4 kap.

Arbetsgivarens och tjänstemannens allmänna skyldigheter

16 §

Arbetsgivaren skall bemöta sina tjänstemän opartiskt så att ingen utan godtagbart skäl särbehandlas på grund av kön, ålder, ursprung, språk, religion, övertygelse, åsikt, hälsotillstånd, handikapp eller av någon annan orsak som gäller hans eller hennes person.

17 §

Arbetsgivaren får inte förbjuda en tjänsteman att ansluta sig eller höra till en förening eller utöva påtryckning på tjänstemannen för att få honom eller henne att ansluta sig till en förening eller förbjuda honom eller henne att utträda ur en förening.

18 §

Arbetsgivaren skall se till att tjänstemannen får de förmåner och rättigheter som följer av tjänsteförhållandet.

Arbetsgivaren skall på tjänstemannens begäran utan dröjsmål ge ett lönebesked av vilket framgår lönens storlek och löneberäkningsgrunderna.

19 §

En tjänsteman skall utföra sina uppgifter på behörigt sätt och utan dröjsmål. Tjänstemannen skall iakta bestämmelserna om arbetsledning och övervakning.

En tjänsteman skall uppträda såsom ställningen och uppgifterna förutsätter.

20 §

En tjänsteman får inte kräva, godta eller ta emot en ekonomisk förmån eller någon annan förmån, om detta kan försvaga förtroendet för honom eller henne eller för riksdagen eller dess ämbetsverk.

21 §

En tjänsteman som företräder arbetsgivaren får inte ha en sådan ställning i en förening som företräder riksdagens anställda att hans eller hennes verksamhet i föreningen står i strid med tjänsteuppgifterna.

22 §

Angående tystnadsplikt för tjänstemän gäller vad som föreskrivs i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999), i någon annan lag eller i riksdagens arbetsordning.

23 §

En tjänsteman får inte ta emot eller inneha en bisyssla som kräver att arbetstid används för den, om inte arbetsgivaren på ansökan beviljar tjänstemannen tillstånd till det. Bisyslotillstånd kan beviljas också för viss tid och begränsat. Tillståndet kan återkallas om det finns skäl till det.

Ett bisyslotillstånd skall prövas och beviljas med hänsyn till att tjänstemannen inte får bli jävig i sina uppgifter på grund av bisysslan. Bisysslan får inte heller äventyra förtroendet för en opartisk tjänsteutövning eller annars inverka skadligt på tjänsteutövningen eller vara sådan konkurrerande verksamhet som uppenbart skadar arbetsgivaren.

En tjänsteman skall göra en anmälan till arbetsgivaren om en bisyssla vars skötsel inte kräver att arbetstid används för den. Arbetsgivaren kan på de grunder som nämns i 2 mom. förbjuda tjänstemannen att ta emot eller inneha en sådan bisyssla.

Med bisyssla avses en tjänst och sådant avlönat arbete eller avlönat uppdrag som tjänstemannen har rätt att avsäga sig samt yrke, näring och rörelse.

De uppgifter som i samband med anmälan om bisyssla eller ansökan om bisyslotillstånd läggs fram om parterna i en tvist som behandlas av skiljemän skall hemlighållas.

24 §

En tjänsteman är skyldig att på begäran av arbetsgivaren lämna nödvändiga upplysningar om sin hälsa för att visa att han eller hon har förutsättningar att sköta tjänsten. En tjänsteman kan också åläggas att genomgå kontroll eller undersökning av hälsotillstånd.

det, om detta är nödvändigt för bedömningen av hans eller hennes förutsättningar att sköta sina uppgifter. Kostnaderna för kontroller och undersökningar som föreskrivs av arbetsgivaren betalas av vederbörande ämbetsverk vid riksdagen.

25 §

En tjänsteman kan för viss tid förflyttas till en annan arbetsgivare än riksdagen om förflyttningen förbättrar tjänstemannens förutsättningar att sköta sina tjänsteuppgifter, bidrar till ett varaktigt anställningsförhållande eller till att sysselsätta tjänstemannen och om den mottagande arbetsgivaren samt tjänstemannen har gett sitt samtycke till förflyttningen. Under denna tid står tjänstemannen i tjänsteförhållande till det ämbetsverk vid riksdagen från vilket han eller hon förflyttats.

5 kap.

Tjänstledighet

26 §

En tjänsteman får avbryta sitt arbete, om arbetsgivaren på ansökan beviljar honom eller henne tjänstledighet eller om tjänstemannen är tjänstledig direkt med stöd av lag. I fråga om avbrytande av arbetet på andra grunder gäller vad som föreskrivs särskilt. Tjänstledighet kan också beviljas utan ansökan, om tjänstemannen inte har kunnat ansöka om tjänstledighet innan arbetet avbröts eller om tillräckliga uppgifter om varför arbetet har avbrutits annars har fåtts.

En tjänsteman är tjänstledig under den tid han eller hon är riksdagsledamot, medlem av statsrådet, företrädare för Finland i Europaparlamentet eller fullgör sin värnplikt eller sådan frivillig militärtjänst som motsvarar beväringstjänst. Tjänstledighet beviljas i övrigt enligt arbetsgivarens prövning, om inte något annat särskilt föreskrivs eller överenskomms.

Även partiell tjänstledighet kan beviljas. En tjänstledig tjänsteman kan dessutom med sitt samtycke av särskilda skäl förordnas att fullgöra vissa tjänsteåligganden.

6 kap.

Varning

27 §

En tjänsteman som bryter mot eller åsidosätter sin tjänsteplikt kan ges en skriftlig varning.

7 kap.

Avslutande av tjänsteförhållande

28 §

Ett tjänsteförhållande kan sägas upp ömsesidigt så att det upphör efter en viss uppsägningstid eller enligt överenskommelse utan uppsägningstid.

Arbetsgivaren får inte säga upp ett tjänsteförhållande av något skäl som beror på tjänstemannen, om inte skälet är synnerligen vägande. Som sådana skäl kan åtminstone inte anses

1) tjänstemannens sjukdom, lyte eller kroppsskada, om inte följden har varit att tjänstemannens arbetsförmåga blivit väsentligt och bestående nedsatt och han eller hon på denna grund har rätt till invalidpension,

2) deltagande i en stridsåtgärd som en tjänstemannaförening vidtagit enligt föreningens beslut, eller

3) tjänstemannens politiska, religiösa eller andra åsikter eller tjänstemannens deltagande i samhälls- eller föreningsverksamhet.

Uppsägning på någon grund som avses i denna paragraf skall ske inom skälig tid efter det att arbetsgivaren har fått kännedom om uppsägningsskäl.

Arbetsgivarens uppsägningsrätt kan dessutom begränsas genom avtal så att arbetsgivaren får utöva rätten endast på de grunder som nämns i avtalet.

Arbetsgivaren får inte säga upp en tjänsteman på grund av graviditet. Säger arbetsgivaren upp en tjänsteman som är gravid anses uppsägningen bero på graviditeten, om inte arbetsgivaren anför någon annan grund. Arbetsgivaren får inte säga upp en tjänsteman under särskild moderskapsledighet, moderskapsledighet, faderskapsledighet, föräldraledighet eller vårdledighet, och inte heller, sedan arbetsgivaren fått kännedom om

tjänstemannens graviditet eller om att tjänstemannen utnyttjar sin ovan nämnda rätt, säga upp anställningsförhållandet så att det upphör när den ovan nämnda ledigheten börjar eller medan den varar.

Ett tjänsteförhållande för viss tid upphör utan uppsägning när tiden löpt ut, om det inte med anledning av uppsägning har upphört redan tidigare.

29 §

Utöver vad som i 30 § föreskrivs om grunderna för uppsägning gäller att följande tjänstemän kan sägas upp då det med beaktande av tjänsteförhållandets art finns ett godtagbart och motiverat skäl för uppsägningen:

1) riksdagens kansli: riksdagens generalsekreterare, riksdagens biträdande generalsekreterare, riksdagens förvaltningsdirektör, riksdagens lagstiftningsdirektör, utrednings- och informationsdirektören och direktören för internationella enheten,

2) statsrevisorernas kansli: kanslichefen, samt

3) riksdagens justitieombudsmans kansli: kanslichefen.

30 §

Arbetsgivaren har rätt att säga upp en tjänsteman, om

1) ämbetsverket eller den enhet där tjänstemannen arbetar läggs ner, eller

2) tjänstemannens uppgifter eller arbetsgivarens möjlighet att erbjuda honom eller henne uppgifter minskar väsentligt och inte bara tillfälligt.

Någon grund för uppsägning enligt 1 mom. 2 punkten anses åtminstone inte finnas när

1) en ny arbetstagare har anställts för liknande uppgifter före eller efter uppsägningen och förändringar i arbetsgivarens verksamhetsbetingelser inte har skett under samma tid,

2) den omorganisering av arbetsuppgifterna som har uppgetts som orsak till uppsägningen i själva verket inte minskar de uppgifter som kan erbjudas eller ändrar uppgifternas art,

3) anskaffning av maskiner och anläggningar har uppgetts som orsak till uppsägningen, men tjänstemannen med hänsyn till

sin yrkesskicklighet kunde ha utbildats i användningen av dem genom arbetsgivarens försorg, eller

4) kostnadsbesparing genom personalminskningar har uppgetts som orsak till uppsägningen, men besparingen är så liten att den inte med beaktande av arbetsgivarens och tjänstemannens omständigheter kan anses vara den verkliga orsaken till uppsägningen.

Arbetsgivaren har dock inte rätt att säga upp en tjänsteman av de orsaker som nämns i 1 mom., om tjänstemannen med hänsyn till sin yrkesskicklighet och förmåga skäligen kan omplaceras eller utbildas för nya uppgifter inom samma ämbetsverk eller om tjänsten med stöd av 5 § överförs till ett annat ämbetsverk.

Vad som i 28 § 4 och 5 mom. föreskrivs om begränsning av uppsägningsrätten gäller också de uppsägningsgrunder som nämns i denna paragraf, utom när något av riksdagens ämbetsverk läggs ner.

31 §

Arbetsgivaren och en tjänsteman kan avtala att tjänsteförhållandet upphör omedelbart med anledning av uppsägning. Då tjänsteförhållandet upphör omedelbart har tjänstemannen dock rätt till en ersättning som motsvarar lönen för uppsägningstiden, om arbetsgivaren har sagt upp tjänstemannen.

Arbetsgivaren kan före uppsägningstidens utgång återta uppsägningen, om tjänstemannen ger sitt samtycke till det. En tjänsteman får återta sin uppsägning före uppsägningstidens utgång, om arbetsgivaren ger sitt samtycke till det.

32 §

En permitterad tjänsteman har oberoende av den uppsägningstid som annars gäller i tjänsteförhållandet rätt att säga upp sitt tjänsteförhållande att upphöra när som helst under permitteringstiden, dock inte under den sista veckan av permitteringen, om tjänstemannen redan vet när permitteringen kommer att upphöra.

Om arbetsgivaren säger upp en tjänsteman innan permitteringen upphör, har tjänstemannen rätt till lön för uppsägningstiden även i fråga om permitteringstiden, utom när uppsägningen har upphävts med anledning av överklagande.

Om permitteringen har trätt i kraft utan att tjänstemannen har fått räkna sig till godo den uppsägningstid som gäller när tjänsteförhållandet avslutas, och om permitteringen gäller tills vidare och har varat i minst 200 kalenderdagar utan avbrott, har den permitterade tjänstemannen om han eller hon säger upp tjänsteförhållandet rätt att få ersättning för lönebortfallet för uppsägningstiden enligt samma regler som när arbetsgivaren säger upp tjänsteförhållandet, om inte arbetsgivaren inom en vecka från uppsägningen erbjuder tjänstemannen arbete.

33 §

Uppsägningstiden kan avtalas att omfatta högst sex månader. Har längre tid avtalats, skall i stället den uppsägningstiden iakttas.

I avtal kan det bestämmas att uppsägningstiden för arbetsgivaren är längre än uppsägningstiden för en tjänsteman när han eller hon säger upp tjänsteförhållandet.

Har inte något annat överenskommit, kan arbetsgivaren säga upp tjänstemannens tjänsteförhållande så att det upphör tidigast

1) om två månader, om tjänstemannen i sammanlagt högst fem år utan avbrott har varit anställd hos riksdagen eller staten,

2) om fyra månader, om tjänstemannen i sammanlagt över fem men högst 12 år utan avbrott har varit anställd hos riksdagen eller staten,

3) om sex månader, om tjänstemannen i sammanlagt över 12 år utan avbrott har varit anställd hos riksdagen eller staten.

När en tjänsteman säger upp sig iakttas en uppsägningstid på en månad. Har tjänstemannen i sammanlagt högst ett år utan avbrott varit anställd hos riksdagen eller staten iakttas dock en uppsägningstid på 14 dagar, och har tjänstemannen i sammanlagt över tio år utan avbrott varit anställd hos riksdagen eller staten iakttas en uppsägningstid på två månader.

34 §

På de grunder som ett tjänsteförhållande enligt 30 § 1 mom. kan sägas upp kan arbetsgivaren räknat från uppsägningstidens utgång ombilda ett tjänsteförhållande till tjänsteförhållande på deltid.

35 §

När en tjänsteman har sagts upp av andra skäl än sådana som beror på tjänstemannen, och det ämbetsverk vid riksdagen där tjänstemannen sagts upp, inom 24 månader från utgången av uppsägningstiden behöver arbetskraft för samma eller liknande uppgifter, skall ämbetsverket höra sig för hos den lokala arbetskraftsmyndigheten om tidigare tjänstemän i riksdagen söker arbete genom myndigheten. Om så är fallet skall ämbetsverket i första hand erbjuda dessa tidigare tjänstemän en uppgift eller tjänst om de uppfyller behörighetsvillkoren. Tjänsten får då tillsättas utan att den utlyses.

Ett ämbetsverk som uppsåtligen eller av oaktsamhet försummar skyldigheten enligt 1 mom. skall ersätta tjänstemannen för den skada som härigenom uppkommit.

36 §

En tjänstemans tjänsteförhållande kan genast hävas, om tjänstemannen grovt bryter mot eller åsidosätter sin tjänsteplikt.

37 §

Rätten att häva ett tjänsteförhållande förfaller två veckor efter det att arbetsgivaren fick kännedom om att det fanns anledning att häva det, om inte orsaken redan tidigare upphört att gälla, eller, om orsaken fortgår, från att det blev känt att orsaken upphört att gälla. Finns det ett giltigt hinder för hävning, får tjänsteförhållandet hävas inom två veckor efter att hindret inte längre gäller.

Har hävandet av ett tjänsteförhållande uppskjutits på grund av förundersökning eller inhämtande av annan utredning som behövs i saken, får hävning ske inom två veckor från det förundersökningen avslutats eller utredningen inhämtats, dock senast sex månader från det att orsaken till hävningen uppkom.

38 §

Avgångsåldern för en tjänsteman är 65 år.

Ett tjänsteförhållande upphör utan uppsägning eller annan åtgärd som avser tjänsteförhållandets upphörande vid utgången av den månad under vilken tjänstemannen uppnår avgångsåldern. Arbetsgivaren kan dock av vägande skäl och med tjänstemannens samtycke besluta att tjänstemannen får kvarstå i

samma tjänst en bestämd tid efter avgångsåldern, dock högst ett år. Därefter upphör tjänsteförhållandet utan uppsägning. Beslut om en tjänstemans rätt att kvarstå i tjänsten skall fattas innan tjänstemannen uppnår avgångsåldern.

Arbetsgivaren kan av vägande skäl och med tjänstemannens samtycke besluta att en tjänsteman som utnämns till ett tjänsteförhållande för viss tid och som uppnår avgångsåldern under sin anställningstid får kvarstå i sin uppgift till utgången av denna tid, dock högst ett år. Tjänsteförhållandet upphör utan uppsägning när tiden löper ut.

8 kap.

Permittering

39 §

Om arbetsgivaren med stöd av 30 § 1 mom. kan säga upp en tjänsteman, kan denne med 14 dagars varsel permitteras så att tjänsteutövningen och lönebetalningen avbryts för viss tid eller tills vidare medan tjänsteförhållandet i övrigt består.

En tjänsteman kan så som anges i 1 mom. permitteras för högst 90 dagar, om hans eller hennes uppgifter eller arbetsgivarens möjligheter att erbjuda tjänstemannen uppgifter har minskat tillfälligt och arbetsgivaren inte inom samma ämbetsverk skäligen kan ordna andra uppgifter eller utbildning som lämpar sig för arbetsgivarens behov. Genom tjänstekollektivavtal kan inte avtalas om förlängning av den längsta permitteringstiden.

Medan ett tjänsteförhållande varar kan det på arbetsgivarens eller en tjänstemans initiativ avtalas om permittering av denne. Genom tjänstekollektivavtal eller genom samarbetsavtal enligt 59 § kan också annat avtalas om permittering än vad som föreskrivs i 1 och 2 mom.

40 §

Permittering hindrar inte en tjänsteman från att ta något annat arbete för permitteringstiden.

Under permitteringen bibehåller tjänstemannen rätten att bo kvar i en bostad som ställts till hans eller hennes förfogande på grundval av anställningen. Av vägande skäl

kan arbetsgivaren upplåta en annan lämplig bostad för en tjänsteman vars tjänsteutövning har avbrutits på grund av permittering. Flyttningskostnaderna ersätts av arbetsgivarens medel.

41 §

När arbetsgivaren konstaterat att permittering är nödvändig skall denne omedelbart och, om möjligt, senast tre månader före permitteringen varsla den förtroendeman och tjänstemannaförening som saken berör och, då permitteringen gäller minst tio tjänstemän, även Arbetskraftsmyndigheterna om permitteringen. I varslet skall nämnas permitteringens orsak, beräknade begynnelsepunkt och längd samt en uppskattning av antalet permitterade tjänstemän inom varje yrkesgrupp.

42 §

Det meddelande om permittering som avses i 39 § 1 mom. skall lämnas tjänstemannen personligen samt den tjänstemannaförening som saken berör. I meddelandet skall nämnas grunden för permitteringen, begynnelsepunkt och hur länge en tidsbestämd permittering varar samt, i fråga om permittering tills vidare, permitteringens beräknade längd. Arbetsgivaren skall på tjänstemannens begäran ge ett skriftligt intyg om permitteringen. Meddelandet om permittering skall dessutom delges den behöriga förtroendemannen och, om permitteringen gäller minst tio tjänstemän, även Arbetskraftsmyndigheterna.

Någon skyldighet att meddela om permittering enligt 1 mom. finns dock inte när arbetsgivaren av någon annan orsak än permittering inte är skyldig att betala lön för permitteringstiden.

Arbetsgivaren kan med tjänstemannens samtycke ändra tidpunkten för när permitteringen börjar eller upphör eller återkalla den. Har en tjänsteman permitterats tills vidare, skall han eller hon minst en vecka i förväg underrättas om att arbetet återupptas.

9 kap.

Avstängning från tjänsteutövning

43 §

En tjänsteman kan avstängas från tjänsteutövning

1) under tiden för åtal för brott och nödvändiga brottsundersökningar, om de kan inverka på tjänstemannens förutsättningar att sköta sina uppgifter,

2) om tjänstemannen vägrar att genomgå en kontroll eller undersökning som avses i 24 § eller om han eller hon vägrar att enligt paragrafen lämna uppgifter om sitt hälsotillstånd,

3) om tjänstemannen har en sjukdom som i väsentlig mån hindrar honom eller henne att sköta tjänsten, och

4) omedelbart efter uppsägning, om den handling eller försummelse som ligger till grund för uppsägningen visar att tjänstemannen är till den grad olämplig för sin uppgift att tjänsteutövningen inte kan fortsätta eller om fortsatt tjänsteutövning under uppsägningstiden kan äventyra säkerheten.

Vid avstängning från tjänsteutövning med stöd av 1 mom. 4 punkten har tjänstemannen dock rätt till lön för uppsägningstiden.

Den som fattat beslutet om avstängning från tjänsteutövning skall följa upp grunderna för avstängningen och i förekommande fall, om omständigheterna har förändrats, fatta ett nytt beslut i saken. Frågan om fortsatt avstängning från tjänsteutövning skall utan dröjsmål tas upp till nytt avgörande om tjänstemannen kräver det.

10 kap.

Anställningsvillkor

44 §

I fråga om tjänstemännens anställningsvillkor gäller vad som bestäms om dem i tjänstekollektivavtal. Till anställningsvillkoren hänförs inte grunderna för riksdagens och dess ämbetsverks organisation eller någon annan reglering inom tjänsteapparaten, inrättande eller indragning av tjänster, riksdagens och dess ämbetsverks uppgifter eller interna arbetsfördelning, arbetsledningen, arbetsmetoderna eller hur tjänsteförhållanden uppkommer eller upphör, med undantag av uppsägningstider och uppsägningsgrunder.

Avtal får inte ingås om

1) behörighetsvillkoren för tjänster, utnämningsskäl eller tjänstemännens skyldigheter,

2) pensioner, familjepensioner eller jämförliga andra förmåner, hyran för tjänstebostäder eller användning av annan egendom som tillhör riksdagen och dess ämbetsverk, med undantag av arbetsrum och arbetsredskap för dem som sköter uppgifter som gäller samarbetet mellan riksdagen eller dess ämbetsverk och tjänstemännen, eller

3) frågor som det inte får avtalas om för arbetstagares del genom kollektivavtal.

I frågor som inte regleras i något tjänstekollektivavtal gäller vad som särskilt bestäms eller föreskrivs om dem eller vad som avtalas med tjänstemannen. En bestämmelse i ett tjänstekollektivavtal som står i strid med 1 eller 2 mom. är ogiltig.

45 §

Tjänstekollektivavtal (*preciserande tjänstekollektivavtal*) kan ingås om precisering av gällande tjänstekollektivavtal. Ett särskilt avtal (*huvudavtal*) kan ingås om förhandlingsproceduren och om förfarandet för att trygga arbetsfreden eller om något annat liknande förfarande. Likaså kan ett särskilt avtal (*allmänt avtal*) ingås om proceduren vid skötseln av tjänstemannafrågor.

Genom ett allmänt avtal enligt 1 mom. får avvikelser inte göras från procedurer som anges i någon annan lag. I övrigt gäller om avtal enligt 1 mom. vad som föreskrivs om tjänstekollektivavtal.

46 §

Förhandlings- och avtalsparter är

1) kansli Kommissionen och

2) på tjänstemännens vägnar en sådan registrerad förening till vars egentliga syften hör att bevaka tjänstemännens intressen i deras tjänsteförhållanden (*tjänstemannaförening*) och med vilka kansli Kommissionen finner det ändamålsenligt att förhandla och ingå tjänstekollektivavtal med.

Kansli Kommissionen kan bestämma särskilt vem som företräder arbetsgivaren vid förhandlingar som avses i detta kapitel eller vid en stridsåtgärd eller vilka som i övrigt företräder arbetsgivaren. Kansli Kommissionen bestämmer anställningsvillkoren för de tjänstemän som företräder arbetsgivaren.

47 §

Ett tjänstekollektivavtal skall ingås skrift-

ligt. Ett avtal kan också ingås så att innehållet i avtalet tas upp i protokollet från förhandlingar mellan parterna och styrks på det sätt som parterna gemensamt kommit överens om.

Bundna av ett tjänstekollektivavtal är

1) kanslikommissionen och riksdagens ämbetsverk,

2) de tjänstemannaföreningar som har ingått avtalet eller som i efterhand med tidigare avtalsparters samtycke skriftligt har biträtt det,

3) de tjänstemän som är eller som under avtalets giltighetstid har varit medlemmar i en förening som är bunden av avtalet.

Inom tillämpningsområdet för ett tjänstekollektivavtal får kanslikommissionen inte i andra fall än de som avses i 46 § 2 mom. och 49 § bestämma eller avtala att anställningsvillkoren för en tjänsteman som står utanför tjänstekollektivavtalet men utför arbete som avses i avtalet skall vara sådana att de strider mot tjänstekollektivavtalet.

Det som föreskrivs i 2 och 3 mom. skall iaktas endast om kanslikommissionen eller ett ämbetsverk, en förening eller en tjänsteman inte är bundna av ett tidigare tjänstekollektivavtal som ingåtts på andra villkor eller om den kategori som avtalet binder inte är begränsad i själva avtalet.

48 §

Ett tjänstekollektivavtal som inte har ingåtts för viss tid får av den som är part i avtalet sägas upp att upphöra tre månader från uppsägningen, om inte något annat har överenskommit om uppsägningstiden. Ett tjänstekollektivavtal som har ingåtts för längre tid än fyra år gäller efter fyra år såsom ett tjänstekollektivavtal utan bestämd giltighetstid. Det som sägs ovan gäller också huvudavtal, men uppsägningstiden för huvudavtal är sex månader.

Ett tjänstekollektivavtal skall sägas upp skriftligt.

Även om ett tjänstekollektivavtal har upphört att gälla skall anställningsvillkoren i avtalet fortfarande iaktas tills ett nytt avtal har ingåtts och trätt i kraft, om inte något annat överenskommit eller följer av 44 § 3 mom.

49 §

Kanslikommissionen kan ingå ett skriftligt

avtal om anställningsvillkoren med en tjänsteman vid riksdagens kansli, statsrevisorernas kansli och riksdagens justitieombudsmans kansli samt med generaldirektören för statens revisionsverk. Generaldirektören för statens revisionsverk kan ingå ett sådant avtal med andra tjänstemän vid revisionsverket. Avtal får inte ingås om frågor som det enligt 44 § inte får avtalas om. Avtal får inte heller ingås om sämre villkor än anställningsvillkoren i tjänstekollektivavtal.

Uppsägning av en tjänsteman eller hävning av ett tjänsteförhållande anses samtidigt som uppsägning av avtalet.

11 kap.

Arbetsfred och arbetstvister

50 §

Andra stridsåtgärder mot ett gällande anställningsförhållande än lockout eller strejk får inte inledas.

Också stridsåtgärder som nämns i 1 mom. är förbjudna, om de syftar till att påverka andra frågor än sådana om vilka avtal kan ingås enligt 44 § eller om så särskilt föreskrivs i lag. Förbudet gäller andra frågor än sådana dispositiva frågor som avses i 44 § också när ett huvudavtal eller ett allmänt avtal enligt 45 § kan ingås om dem.

Med *lockout* avses en av kanslikommissionen vidtagen och med *strejk* en av en tjänstemannaförening mot riksdagen eller dess ämbetsverk riktad arbetsinställelse som avser att utöva påtryckning på motparten i en arbetstvist genom att avbryta utförandet av de berörda tjänstemännens alla tjänsteåligganden.

En tjänsteman får inte delta i en strejk annat än med stöd av ett beslut av den tjänstemannaförening som har inlett strejken. De tjänstemän som avses i 46 § 2 mom. får inte vidta stridsåtgärder.

51 §

Den som är bunden av ett tjänstekollektivavtal får inte medan avtalet gäller vidta stridsåtgärd som avser avtalets giltighet, giltighetstid eller rätta innebörd eller avgörande av ett yrkande som baserar sig på avtalet, ändring av gällande avtal eller upp-

rättande av ett nytt avtal. Denna arbetsfredsförpliktelse kan utvidgas genom tjänstekollektivavtal. Ett gällande huvudavtal, allmänt avtal eller annat avtal för reglering av specialfrågor hindrar inte att en stridsåtgärd vidtas för att nå ett nytt avtal om andra frågor, om inte något annat är överenskommet.

52 §

En tjänstemannaförening är skyldig att övervaka att medlemmarna avhåller sig från stridsåtgärder som är förbjudna enligt 50 §.

En tjänstemannaförening som är bunden av ett tjänstekollektivavtal är skyldig att se till att de tjänstemän som avtalet gäller inte bryter mot arbetsfredsförplikelsen enligt 51 § eller mot bestämmelserna i avtalet.

Den skyldighet som en förening har enligt 1 och 2 mom. innebär också att den inte får stödja eller främja förbjudna stridsåtgärder eller på något annat sätt medverka till sådana åtgärder, utan är skyldig att försöka avveckla dem.

53 §

En tjänsteman är inte skyldig att utföra uppgifter som berörs av en lockout, en strejk eller en blockad som gäller sådana dispositiva frågor som avses i 44 §. En tjänsteman som inte omfattas av en stridsåtgärd skall fullgöra sina normala tjänsteplikt och är dessutom skyldig att utföra skyddsarbete. Det som föreskrivs i 50 § 2 mom. hindrar inte att en tjänsteman som omfattas av en stridsåtgärd utför skyddsarbete.

Med skyddsarbete avses arbete som vid en stridsåtgärd är nödvändigt för att skydda sådan egendom som är speciellt utsatt för fara på grund av stridsåtgärden.

54 §

Tjänstemännen vid centralkansliet, utskottssekretariatet och förvaltningsavdelningen, som hör till riksdagens kansli, har inte rätt att delta i en stridsåtgärd. Arbetsgivaren får inte heller vidta stridsåtgärder mot dessa tjänstemän.

12 kap.

Påföljder vid överträdelser av tjänstekollektivavtal samt av bestämmelserna i 10 och 11 kap.

55 §

Den som är bunden av ett tjänstekollektivavtal men som medvetet överträder bestämmelserna i avtalet eller på goda grunder borde ha insett att han eller hon överträder dem, kan av arbetsdomstolen dömas att betala plikt.

Om arbetsgivaren handlar i strid med 50 eller 51 § eller om en tjänstemannaförening bryter mot eller underlåter att iakttä 50—52 §, skall arbetsgivaren eller tjänstemannaföreningen, om inte något annat föreskrivs i tjänstekollektivavtalet, betala plikt i stället för skadestånd.

Plikten för arbetsgivaren får uppgå till högst 12 000 euro och för en förening till högst 5 000 euro och för en tjänsteman till högst 100 euro.

56 §

Då plikt döms ut skall hänsyn tas till alla föreliggande omständigheter, såsom skadans omfattning, graden av skuld, den anledning till överträdelserna som den andra parten möjligen givit och föreningens storlek. Om särskilda skäl föreligger behöver plikt inte dömas ut.

Om inte något annat föreskrivs i tjänstekollektivavtalet tilldöms plikten den som lidit skada eller, om ingen skada har uppkommit, den part som har yrkat på dom. Om det finns flera som har rätt till plikt skall det i domen, med beaktande av den skada som drabbat var och en av dem och deras medlemmar och dem de företräder, bestämmas hur det utdömda beloppet skall fördelas mellan parterna.

57 §

Har bestämmelserna i ett tjänstekollektivavtal åsidosatts så väsentligt att det inte skäligen kan krävas att de övriga parterna skall kvarstå i avtalsförhållandet, kan arbetsdomstolen förklara avtalet omedelbart hävt. Har ett avtal på grund av talan mot någon tjänstemannaförening förklarats hävt, kan

avtalet inom två veckor sägas upp också gentemot övriga föreningar.

Har ett avtal på någon förenings talan förklarats hävt, har också andra föreningar som är parter i avtalet rätt att säga upp det inom två veckor.

Ett avtal som har sagts upp på detta sätt upphör omedelbart att gälla.

58 §

Om en tjänsteman med stöd av en tjänstemannaförenings beslut deltar i en stridsåtgärd som vidtas av föreningen skall detta inte, med undantag för stridsåtgärder som avses i 54 §, anses som ett tjänstebrott eller som en grund för att häva tjänsteförhållandet.

13 kap.

Samråd

59 §

För att de avtal som avses i 44 och 45 § skall kunna iakttas, meningsskiljaktigheter mellan parterna lösas ändamålsenligt, rättvist och snabbt, arbetsfreden upprätthållas och arbetarskyddet tillgodoses, kan parterna avtala om ett förtroendemannasystem, en arbetarskyddsorganisation samt andra samrådsförfaranden.

14 kap.

Särskilda bestämmelser om tjänstekollektivavtalsfrågor

60 §

En tjänsteman får inte utan synnerligen tvingande skäl hindras att i egenskap av företrädare för en tjänstemannaförening delta i förhandlingar som avses i 10 och 11 kap.

61 §

Till en tjänsteman som omfattas av en stridsåtgärd betalas inte lön eller andra ekonomiska förmåner för den tid tjänstemannen är förhindrad att arbeta på grund av en stridsåtgärd mot riksdagen eller dess ämbetsverk. De betalas inte heller ut till en tjänsteman som omfattas av en lockout. En tjänsteman har dock rätt att använda sin tjänstebostad medan stridsåtgärden pågår.

62 §

En tjänsteman får inte söka ändring genom besvär i ett ärende som avses i 44 §, eller genom rättelseyrkande underställa det behandling, om han eller hon eller en tjänstemannaförening har rätt att inleda saken vid arbetsdomstolen.

15 kap.

Ändringssökande i ärenden som gäller tjänsteförhållanden

63 §

En tjänsteman som anser att arbetsgivaren inte till honom eller henne utgivit en behörig ekonomisk förmån på grund av anställningen, får skriftligt yrka rättelse hos arbetsgivaren, som skall meddela ett beslut i ärendet. Rättelseyrkandet skall göras inom 14 dagar från delfäendet av beslutet. Ett beslut i vilket rättelse får sökas får inte överklagas genom besvär. Rättelseyrkande får inte framställas i ett ärende som hör till arbetsdomstolens behörighet, om inte arbetsdomstolen med stöd av 1 § 2 mom. lagen om arbetsdomstolen (646/1974) har beslutat att den inte avgör ärendet.

Ett beslut genom vilket arbetsgivaren har givit en tjänsteman en varning eller permitterat eller sagt upp en tjänsteman, hävt ett tjänsteförhållande eller avstängt en tjänsteman från tjänsteutövning eller avgjort ett ärende som gäller en tjänstemans bisyssla samt ett beslut med anledning av ett rättelseyrkande enligt 1 mom. får överklagas hos högsta förvaltningsdomstolen så som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996). Högsta förvaltningsdomstolen skall behandla ärendet skyndsamt.

Ett utnämningsbeslut får inte överklagas genom besvär.

Ett beslut om permittering av en tjänsteman eller avstängning av en tjänsteman från tjänsteutövning skall iakttas trots besvär, om inte högsta förvaltningsdomstolen beslutar något annat.

En tjänstemans tjänsteförhållande anses ha fortsatt utan avbrott, om tjänstemannen enligt ett laga kraft vunnet avgörande har sagts upp eller tjänsteförhållandet hävts utan en i denna lag föreskriven grund.

16 kap.

Särskilda bestämmelser som gäller tjänsteförhållanden

64 §

En tjänsteman som har utnämnts för viss tid utan någon sådan grund som anges i 8 § eller som utan giltigt skäl upprepade gånger i följd har utnämnts för viss tid, har när tjänsteförhållandet upphör på grund av att han eller hon inte längre utnämns till tjänsteman vid riksdagen, rätt att av arbetsgivaren få en ersättning som motsvarar lönen för minst sex och högst 24 månader.

Ersättningen skall sökas inom sex månader från det tjänsteförhållandet upphörde. Den ansökan genom vilken förvaltningstvisten väcks, skall ges in till Helsingfors förvaltningsdomstol.

65 §

Lön eller någon annan ekonomisk förmån på grundval av anställningen som betalats ut utan grund får också återkrävas genom att de dras av från tjänstemannens lön i samband med följande löneutbetalning eller löneutbetalningar, om tjänstemannen fortfarande är anställd hos riksdagen.

Från lönen får med stöd av 1 mom. inte dras av mer än vad som enligt lag får utmätas av lön. Då återkravsförfarande inleds skall tjänstemannen underrättas om grunden för och beloppet av återkravet.

66 §

Återkrav av lön eller annan ekonomisk förmån på grundval av anställningen som betalats ut utan grund skall inledas så som föreskrivs i 65 § eller i någon annan ordning inom tre år från utgången av det kalenderår under vilket lönen eller förmånen betalades ut utan grund. Inleds inte återkravsförfarandet inom denna tid, har rätten till återkrav gått förlorad.

67 §

Försummar en tjänsteman att iaktta bestämmelserna om sökande av dag- eller moderskapspenning som med stöd av sjukförsäkringslagen (364/1963) betalas till arbetsgivaren eller bestämmelserna om sökande

av någon annan lagstadgad förmån, kan lönen för tjänstledighetstiden till den del den motsvarar dag- eller moderskapspenningen eller någon annan förmån av ovan nämnt slag, återkrävas i samband med följande löneutbetalning eller löneutbetalningar.

68 §

I fråga om ersättande av skada som orsakats i tjänsteförhållandet gäller vad som föreskrivs särskilt.

En tjänsteman är inte skyldig att ersätta arbetsgivaren och arbetsgivaren är inte skyldig att ersätta en tjänsteman för skada som har orsakats av avbrott i arbetet på grund av en stridsåtgärd, om inte åtgärden strider mot 10 eller 11 kap. eller tjänstekollektivavtalet och om inte avbrottet har orsakat avsevärd olägenhet. En tjänsteman är inte heller skyldig att ersätta arbetsgivaren för skada som orsakats av avbrott i arbetet på grund av en stridsåtgärd, om han eller hon med stöd av tjänstemannaföreningens beslut har deltagit i en av föreningen vidtagen stridsåtgärd, trots att åtgärden strider mot ovan nämnda bestämmelser och föreskrifter.

Bestämmelserna i 2 mom. om begränsning av en tjänstemans ersättningsansvar tillämpas dock inte på en tjänsteman som har vidtagit en stridsåtgärd som är förbjuden enligt 54 §.

69 §

En tjänsteman vid riksdagen anses ha avgått från sin tidigare tjänst räknat från den tidpunkt då han eller hon utnämns till en annan tjänst vid riksdagen eller till en statlig tjänst enligt statstjänstemannalagen (750/1994), om inte annat bestäms någon annanstans i lag.

Utan hinder av 1 mom. kan arbetsgivaren bevilja en tjänsteman tjänstledighet, om denne för viss tid eller provotid valts till en statlig tjänst enligt statstjänstemannalagen eller för provotid till någon annan tjänst i riksdagen.

Om någon som utnämns till en tjänst vid riksdagen eller ett tjänsteförhållande för viss tid vid riksdagen redan tidigare är utnämnd till en tjänst vid riksdagen, är han eller hon tjänstledig från denna tjänst under den tid han eller hon är i den först nämnda tjänsten eller i tjänsteförhållandet för viss tid.

70 §

Ett tjänsteförhållande skall sägas upp och hävas skriftligt.

Innan en tjänsteman avstängs från tjänsteutövning eller sägs upp med stöd av 28 eller 29 §, ett tjänsteförhållande hävs eller en tjänsteman ges varning, skall han eller hon ges tillfälle att bli hörd i saken.

Tjänstemannaföreningen och förtroendemannen skall höras innan beslut fattas om permittering, uppsägning, avstängning av en tjänsteman från tjänsteutövning eller hävning av tjänsteförhållandet.

71 §

Beslut om överföring av en tjänst inom ett ämbetsverk, förflyttning av en tjänsteman med stöd av 25 §, ombildning av ett tjänsteförhållande till tjänsteförhållande på deltid, skriftlig varning, permittering av en tjänsteman, avstängning från tjänsteutövning, uppsägning av en tjänsteman och hävning av ett tjänsteförhållande fattas på föredragning enligt följande:

1) vid riksdagens kansli av kanslikommissionen i fråga om de tjänstemän som kanslikommissionen utnämner samt i fråga om övriga tjänstemän av riksdagens generalsekreterare,

2) vid statsrevisorernas kansli av statsrevisorerna,

3) vid riksdagens justitieombudsmans kansli av riksdagens justitieombudsman, och

4) vid statens revisionsverk av generaldirektören.

I fråga om beviljande av tjänstledighet gäller vad som föreskrivs i 1 mom., om inte annat föreskrivs någon annanstans.

Kanslikommissionen beslutar om överföring av en tjänst till ett annat ämbetsverk vid riksdagen.

Riksdagen beslutar om uppsägning av riksdagens generalsekreterare och statens revisionsverks generaldirektör och om hävning av tjänsteförhållandet samt kanslikommissionen om beviljande av tjänstledighet, förflyttning av en tjänsteman med stöd av 25 §, ombildning av ett tjänsteförhållande till tjänsteförhållande på deltid, varning, permittering av en tjänsteman och om avstängning från tjänsteutövning. Innan beslut fattas skall kanslikommissionen ge utlåtande i ett ärende

som gäller uppsägning eller hävning av ett tjänsteförhållande.

72 §

En tjänsteman har rätt att av arbetsgivaren på begäran få ett intyg över den tid anställningen varat och uppgifternas art (*arbetsintyg*). Dessutom skall, om tjänstemannen begär det, i arbetsintyget anges orsaken till att anställningen upphör samt en bedömning av tjänstemannens arbetskicklighet, flit och uppförande. Efter tjänstemannens död har dödsboet rätt att få dennes arbetsintyg.

Begärs arbetsintyg senare än 10 år efter det anställningen upphörde, är arbetsgivaren skyldig att ge intyg endast om detta inte medför oskälig olägenhet. På samma villkor skall på begäran ett nytt arbetsintyg ges i stället för ett som förkommit eller förstörts.

Ett arbetsintyg får inte ha sådana anteckningar eller en sådan utformning som avser att lämna andra uppgifter om tjänstemannen än vad som framgår av formuleringen i intyget.

73 §

Rätten till en ekonomisk förmån som följer av tjänsteförhållandet går förlorad om inte förhandlingar om en tvist om tolkningen av anställningsvillkoren har yrkats eller om inte något annat yrkande om betalning av förmånen har framställts inom tre år från utgången av det kalenderår under vilket prestationen borde ha skett.

74 §

I fråga om en tjänstemans rätt till pension samt om familjepension efter honom eller henne föreskrivs särskilt.

75 §

När en tjänsteman vid riksdagen avlidit betalas till hans eller hennes anhöriga av statens medel ekonomiskt stöd såsom en förmån som motsvarar grupplivförsäkring enligt vad som föreskrivs i riksdagens tjänstekollektivavtal vid den aktuella tidpunkten.

Stödet beviljas och betalas ut av statskontoret på ansökan enligt gällande bestämmelser och föreskrifter om beviljande och utbetalning av ekonomiskt stöd som betalas efter en statsanställds död.

76 §

Kansli Kommissionen kan utfärda närmare föreskrifter om

- 1) ansökningsförfarandet i fråga om tjänsteförhållanden,
- 2) förfarandet vid utnämning till tjänsteförhållande,
- 3) avgörande av ett ärende som gäller en tjänstemans bisyssla,
- 4) beslutsbefogenheter och förfarandet i ett ärende som gäller beviljande av ålderstillägg eller något annat regelbundet tjänstgöringstillägg, och
- 5) kostnader som följer av kontroller och undersökningar enligt 14 och 24 §.

17 kap.

Ikraftträdande

77 §

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2004. Genom denna lag upphävs lagen den 22 december 1994 om riksdagens tjänstemän (1373/1994) jämte ändringar.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

78 §

De beslut som kansli Kommissionen fattat om anställningsvillkoren för riksdagens tjänstemän innan denna lag träder i kraft och

andra giltiga avtalsfästa anställningsvillkor för riksdagens tjänstemän gäller tills något annat bestäms genom riksdagens tjänstekollektivavtal.

79 §

De tjänstemän som innan denna lag träder i kraft har utnämnts till tjänster eller motsvarande tjänsteförhållanden för viss tid enligt 4 § 2 mom. skall lämna i 13 § avsedda uppgifter inom sex månader från ikraftträdandet.

80 §

Språkkunskaper som visats enligt gällande bestämmelser innan denna lag träder i kraft uppfyller språkkunskapskravet i 12 §.

Den som utnämnts till en tjänst vid riksdagen eller ett tjänsteförhållande för viss tid när denna lag träder i kraft är utan hinder av språkkunskapskraven i 12 § fortfarande behörig för tjänsten eller en motsvarande tjänst eller för tjänsteförhållandet för viss tid.

81 §

När en tjänsteman avlidit betalas, utan hinder av 75 § 1 mom., till hans eller hennes anhöriga ekonomiskt stöd av statens medel såsom en förmån som motsvarar grupplivförsäkring enligt gällande statliga tjänstekollektivavtal tills något annat bestäms genom riksdagens tjänstekollektivavtal.

Helsingfors den 19 december 2003

Republikens President

TARJA HALONEN

Andra finansminister *Ulla-Maj Widenroos*

Nr 1198

L a g**om ändring av lagen om statens revisionsverk**

Given i Helsingfors den 19 december 2003

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen den 14 juli 2000 om statens revisionsverk (676/2000) 9 § 2 mom. och 10—12 §,
ändras 7 § 1 mom. och 9 § 1 mom. samt
fogas till 18 § ett nytt 2 mom. som följer:

7 §

Revisionsverkets generaldirektör

Revisionsverkets verksamhet leds av generaldirektören, som avgör de ärenden vid revisionsverket som inte enligt 15 § avgörs av vitesnämnden eller om vilka inte något annat bestäms i verkets arbetsordning. Avgörandet av ett ärende som enligt lagen om riksdagens tjänstemän (1197/2003) skall avgöras av generaldirektören, ett ärende som gäller berättelsen till riksdagen eller revisionsverkets budgetförslag eller något annat för revisionsverkets verksamhet betydande ärende får inte överföras på någon annan tjänsteman.

tjänstemän gäller tjänstemännen, tjänsterna och tjänsteförhållandena vid revisionsverket samt fastställande av tjänstemännens anställningsvillkor och tryggnad av arbetsfreden.

18 §

Ändringssökande

Bestämmelser om ändringssökande i ärenden som gäller tjänsteförhållande ingår i lagen om riksdagens tjänstemän.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2004.

9 §

Tjänstemännens ställning

Bestämmelserna i lagen om riksdagens

Helsingfors den 19 december 2003

Republikens President**TARJA HALONEN**

Andra finansminister *Ulla-Maj Wideroos*

Nr 1199

L a g**om ändring av lagen om arbetsdomstolen**

Given i Helsingfors den 19 december 2003

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 31 juli 1974 om arbetsdomstolen (646/1974) 1 § 1 mom., 11 § 1 mom. och 13 § 5 mom., sådana de lyder i lag 1169/1998, som följer:

1 §

Arbetsdomstolen handlägger och avgör i egenskap av specialdomstol tvistemål angående arbetskollektivavtal för arbetstagare och tjänstekollektivavtal för tjänstemän samt tvister som grundar sig på lagen om kollektivavtal (436/1946), lagen om statens tjänstekollektivavtal (664/1970), lagen om kommunala tjänstekollektivavtal (669/1970), lagen om den evangelisk-lutherska kyrkans tjänstekollektivavtal (968/1974), 10—13 kap. lagen om riksdagens tjänstemän (1197/2003) och 12—16 kap. lagen om Finlands Banks tjänstemän (1166/1998), då frågan gäller

1) arbets- eller tjänstekollektivavtalets giltighet, bestånd, innebörd och omfattning samt den rätta tolkningen av en bestämd avtalspunkt,

2) om något förfarande står i överensstämmelse med arbets- eller tjänstekollektivavtal eller ovan nämnda författningar, eller

3) påföljd av förfarande, som strider mot arbets- eller tjänstekollektivavtal eller ovan nämnda författningar, dock inte i fråga om straffpåföljd eller disciplinär påföljd.

11 §

Tvistemål som ankommer på arbetsdomstolen kan med stöd av en bestämmelse i arbets- eller tjänstekollektivavtal överlämnas till skiljemänsavgörande enligt lagen om skiljeförfarande (967/1992), dock inte när det yrkas att kollektivavtal enligt lagen om kollektivavtal eller tjänstekollektivavtal enligt lagen om statens tjänstekollektivavtal, lagen om kommunala tjänstekollektivavtal, lagen om den evangelisk-lutherska kyrkans tjänstekollektivavtal, lagen om riksdagens tjänstemän eller lagen om Finlands Banks tjänstemän skall förklaras hävt.

13 §

Kärande i ett sådant annat än i 1, 2 eller 3 mom. avsett mål som gäller tillämpning av lagen om statens tjänstekollektivavtal, lagen om kommunala tjänstekollektivavtal, lagen om den evangelisk-lutherska kyrkans tjänstekollektivavtal, lagen om riksdagens tjänstemän eller lagen om Finlands Banks tjänstemän är staten, dock arbetsgivarföreningen eller affärsverket i de fall som avses i 3 a §

1 mom. lagen om statens tjänstekollektivavtal, kommunala arbetsmarknadsverket, den evangelisk-lutherska kyrkans avtalsdelegation, riksdagen eller Finlands Bank eller, då tjänstekollektivavtal har ingåtts av en kommun eller en samkommun, en församling, ett församlingsförbund eller någon annan sammanslutning av församlingar, kommunen,

samkommunen, församlingen, församlingsförbundet eller sammanslutningen av församlingar eller också en förening som företräder tjänstemän eller tjänsteinnehavare.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2004.

Helsingfors den 19 december 2003

Republikens President
TARJA HALONEN

Andra finansminister *Ulla-Maj Wideroos*

Nr 1200

Riksdagens beslut**om ändring av reglementet för riksdagens kansli**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i reglementet för riksdagens kansli av den 13 februari 1987 (320/1987) 20 § 3 punkten, 24 § 1 punkten, 32 § 1 mom. 1, 6, 7 a, 8 och 9 punkten, 34 § 4 mom. och 35 § 1 mom., av dessa 32 § 1 mom. 1 punkten sådan den lyder i riksdagens beslut 752/1996, 32 § 1 mom. 6 punkten sådan den lyder i riksdagens beslut 364/1998, 32 § 1 mom. 7 a och 8 punkten sådana de lyder i riksdagens beslut 722/2000 och 32 § 1 mom. 9 punkten sådan den lyder i riksdagens beslut 634/1997, samt

fogas till 32 § 1 mom., sådant det lyder delvis ändrat i riksdagens nämnda beslut 752/1996, 634/1997, 364/1998 och 722/2000, nya 10—12 punkter som följer:

20 §

Biträdande generalsekreteraren skall, utöver vad som stadgas i arbetsordningen för riksdagen och i 19 § ovan,

3) biträda utskotten genom att leda och övervaka utskottssekreterarnas verksamhet, samt

24 §

Förvaltningsdirektören skall, utöver vad som stadgas i 19 §,

1) organisera kanslikommissionens sammanträden och vara föredragande i kanslikommissionen samt föredra de ärenden som enligt 10 och 71 § lagen om riksdagens tjänstemän (1197/2003) skall avgöras av generalsekreteraren,

32 §

Behörighetsvillkor är

1) för generalsekreteraren och biträdande generalsekreteraren juris kandidatexamen eller annan lämplig högre högskoleexamen, god förtrogenhet med lagberedningsarbete samt god kännedom om riksdagsarbetet,

6) för byråcheferna, dataadministrationsschefen, personalchefen, biträdande byråcheferna och ADB-chefen lämplig högre högskoleexamen och god förtrogenhet med de ärenden som hör till byråns behörighetsområde,

7 a) för direktören, förste informationsexperterna, cheferna för serviceenheterna, arkivchefen och nätverksexperten lämplig högre högskoleexamen innefattande eller kompletterad med utbildning inom informationsområdet samt god förtrogenhet med frågor som hör till enhetens behörighetsområde,

8) för säkerhetschefen juris kandidatexamen eller annan lämplig högre högskoleexamen och god förtrogenhet med frågor som hör till enhetens behörighetsområde,

9) för riksdagssekreterarna juris kandidatexamen eller annan lämplig högre högskoleexamen och förtrogenhet med lagberedningsarbete eller kännedom om riksdagsarbetet,

10) för biträdande direktören för internationella enheten och råden för internationella ärenden lämplig högre högskoleexamen och för sekreterarna för internationella ärenden lämplig högskoleexamen samt för alla dessa

god förtrogenhet med frågor som hör till enhetens behörighetsområde,

11) för personalläkarna medicine licentiatexamen och god förtrogenhet med företagshälsovård, och

12) för intendenten lämplig högre högskoleexamen och god förtrogenhet med frågor som hör till tjänsten.

34 §

Biträdande byråchefen är ställföreträdare för byråchefen. Ställföreträdare för byråchefen vid förvaltningsbyrån är personalchefen,

Helsingfors den 5 december 2003

för byråchefen vid fastighetsbyrån säkerhetschefen och för dataadministrationschefen ADB-chefen.

35 §

Angående verksamhetsenheternas och tjänstemännens uppgifter och arbetsfördelning bestäms vid behov närmare genom beslut av kanslikommissionen och behöriga chefer.

Detta beslut träder i kraft den 1 januari 2004.

På riksdagens vägnar

Paavo Lipponen
talman

Seppo Tiitinen
generalsekreterare

Nr 1201

Riksdagens beslut**om ändring av 8 § instruktionen för statsrevisorerna**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i instruktionen för statsrevisorerna av den 20 juni 2000 (745/2000) 8 § som följer:

8 §

*Frågor som skall avgöras vid
sammanträde*

Statsrevisorerna fattar beslut vid sammanträde om

- 1) de allmänna principerna för övervakningen av statsfinanserna,
- 2) uppläggningsen av statsrevisorernas egen verksamhet, initiativ och utlåtanden i anknytning därtill samt inkallande av sakkunniga till statsrevisorernas sammanträden,
- 3) förslag till budget för statsrevisorerna,
- 4) innehållet i statsrevisorernas berättelse och tidpunkten för när den skall lämnas,
- 5) en begäran att en minister vidtar åtgärder

enligt 47 § 1 mom. grundlagen, om statsrevisorerna begärt att få upplysningar och inte fått dem,

6) framställningar till kanslikommissionen om inrättande, tillsättande för viss tid, indragning eller ombildande av tjänster vid statsrevisorernas kansli samt utnämning, uppsägning eller förflyttning av tjänstemän, beviljande av tjänstledighet eller avsked, varning, avstängning från tjänsteutövning och förordnande om hälsoundersökning, och

7) andra frågor som statsrevisorerna finner viktiga.

Detta beslut träder i kraft den 1 januari 2004.

Helsingfors den 5 december 2003

På riksdagens vägnar

Paavo Lipponen
talman

Seppo Tiitinen
generalsekreterare

TFK 1/2003
FvUB 10/2003
RSk 41/2003

UTGIVARE: JUSTITIEMINISTERIET

Nr 1195—1201, 3 ark